DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 3 lipca 1956 r. — Nr 13 — Poz. 85—94

TREŚĆ

85

ZARZĄDZENIE Nr 99
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI
z dnia 26 kwietnia 1956 r.
w sprawie opracowywania kwartalno-miesięcznych planów produkcji pomocniczej.
(L. dz. PM/465/56)

W celu ujednolicenia zasad opracowywania kwartalno miesięcznych planów produkcji pomocniczej zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Śląsk, Zachód, Północ, Południe, Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych, Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych i Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego do opracowywania kwartalno-miesięcznych planów produkcji pomocniczej, począwszy od III kwartału 1956 r., zgodnie z zasadami podanymi w instrukcji w sprawie opracowywania kwartalno-miesięcznych planów produkcji pomocniczej, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 26 kwietnia 1956 r.

MINISTER
wz. **A. Wolski**

Załącznik do zarządzenia Nr 99 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 kwietnia 1956 r.

INSTRUKCJA
w sprawie opracowywania kwartalno-miesięcznych planów produkcji pomocniczej.

Dział 1.

Metodologia planowania produkcji pomocniczej

I. Część ogólna

1. **Przedmiot planu.** Plan produkcji pomocniczej obejmuje całość wyrobów i usług świadczonych przez zakłady (biura, zarządy) produkcyjne, będące na wewnętrznym pełnym lub wewnętrznym ograniczonym rozrachunku gospodarczym oraz na rozrachunku wydziałowym na rzecz budów własnego zjednoczenia lub innego odbiorcy zjednoczenia.
W planie produkcji pomocniczej zjednoczeń **nie należy więc uwzględniać produkcji wyrobów i usług wykonywanych w ramach budów** przez robotników zatrudnionych na budowach (patrz okólnik Nr 77 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 grudnia 1954 r. w sprawie określenia w sprawozdawczości przerobu produkcji pomocniczej — Dz. Urz. MBMiO Nr 24, poz. 181).
2. **Elementy wyjściowe planu.** Przy opracowywaniu kwartalno-miesięcznego planu produkcji pomocniczej należy oprzeć się na następujących elementach:
   1) dyrektywnych wskaźnikach do planu kwartalno-miesięcznego otrzymanych z centralnego zarządu (CZ),
   2) wynikających z planu zaopatrzenia zjednoczenia budownictwa miejskiego (ZBM) potrzebach w zakresie materiałów i elementów podstawowych, zwłaszcza deficytowych oraz elementów, których zastosowanie na budowie w danym kwartale jest niezbędne dla realizacji planu postępu technicznego zjednoczenia,
   3) zdolnościach produkcyjnych zakładów, z uwzględnieniem zmian w stanie posiadania sprzętu i urządzeń oraz ich wydajności,
   4) analizie materiałów sprawozdawczych z okresów poprzednich (wykonanie planu ostatniego kwartału oraz wykonanie planu w kwartale, dla którego plan jest ustalony w roku ubiegłym).
3. Opracowanie kwartalno-miesięcznego planu produkcji pomocniczej nie może polegać na mechanicznym przeniesieniu do planu zjednoczenia wskaźników ustalonych przez CZ.
Ilościowo-wartościowe wskaźniki produkcji i wydajności ustalone dla danego ZBM należy traktować — z wyjątkiem pozycji wyraźnie zastrzeżonych przez CZ — jako wskaźniki minimalne.
Należy przyjąć jako zasadę, że opracowanie planu kwartalno-miesięcznego poprzedza zebranie i przeanalizowanie materiałów wymienionych w ust. 2 pkt 4).

II. Produkcja wg ilości.

1. Nomenklaturę asortymentu i grup wyrobów, oraz jednostki miary należy stosować zgodnie z załącznikiem Nr 4 do instrukcji o opracowaniu kosztorysów robót budowlano-montażowych (Cennik Materiałów Budowlanych dla celów kosztorysowania — opracowany przez Biuro Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów z 1956 r.).
2. Ponieważ „Cennik Materiałów Budowlanych" nie obejmuje wszystkich wyrobów produkcji pomocniczej — do czasu wydania uzupełnienia cennika należy stosować następującą nomenklaturę, symbolikę i jednostki miary dla pozostałych grup materiałów:

a) **Elementy dla budownictwa wielkowymiarowego:**

1 — ławy betonowe	m^3
2 — bloki piwniczne	m^3

3 — bloki ścienne m^3
4 — obramienia okien i balkonów m^3
5 — stropy m^2
6 — wiązary dachowe m^3
7 — płyty dachowe m^2
8 — biegi klatek schodowych z podestami — komplety,
9 — inne elementy — w jednostkach charakterystycznych dla danego elementu;

b) **Betony i zaprawy:**

10 — beton płynny m^3
11 — zaprawy murarskie i tynkarskie m^3;

c) **Wyroby bloków i węzłów sanitarnych:**

12 — bloki sanitarne betonowe — szt.
13 — węzły sanitarne kuchenno-łazienkowe — „
14 — komplety wannowe — „
15 — „ umywalkowe — „
16 — „ klozetowe — „
17 — „ pieców gazowych — „
18 — „ kuchenek gazowych — „
19 — elementy rurowe centralnego ogrzewania szt.
20 — „ „ instalacji gazowej — szt.
21 — inne elementy — w jednostkach charakterystycznych dla danego elementu;

d) **Typowe składane i przewoźne budynki:**
Budynki składane

22 — magazyn drobnicy — m^2 rzutu poziomego
23 — „ cementu — „ „ „
24 — „ wapna palonego — „ „ „
25 — budynek administracyjno-socjalny — „ „ „
26 — wiaty — „ „ „
27 — inne budynki — „ „ „

Budynki przewoźne

28 — biuro kierownika robót szt.
29 — szatnie dla robotników „
30 — hotel robotniczy „
31 — magazyn podręczny „
32 — warsztat polowy „
33 — laboratoria polowe „
34 — budka dozorcy „
35 — budka operatora wyciągu „
36 — ustęp polowy „
37 — inne budynki prezwoźne „

e) **Niektóre wyroby przemysłowe:**

38 — urządzenia konstrukcyjne wg nomenklatury cenników zbytu przemysłu,
39 — urządzenia elektryczne wg nomenklatury cenników zbytu przemysłu,
40 — urządzenia maszynowe wg nomenklatury cenników zbytu przemysłu,
41 — elementy wymienne (części zapasowe) wg nomenklatury cenników zbytu przemysłu.

3. Wyroby ujęte w planach zakładowych wg symboli cennika w pełnym rozwinięciu, powinny być zgrupowane w planach zbiorczych w podgrupy określone czterema lub pięcioma pierwszymi cyframi symbolu. Dopuszcza się przy tym grupowanie wyrobów wg symboli do trzech pierwszych cyfr, jeżeli względy na prawidłowe ujęcie rodzajowe nie stoją temu na przeszkodzie.

Podział należy przeprowadzić w poszczególnych branżach zgodnie z załącznikiem do instrukcji „Wykaz wyrobów przemysłowych wytwarzanych w pomocniczych zakładach przedsiębiorstw budowlano-montażowych". Za zgodą CZ poszczególne zjednoczenia mogą rozszerzać lub scalać asortymenty wyrobów w przystosowaniu do specyfiki danego zakładu.

III. **Produkcja wg wartości**

Opracowanie planu produkcji wg wartości polega na wyliczeniu wartości wyrobu gotowego oraz na ustaleniu wartości usług świadczonych przez zakład produkcji pomocniczej na rzecz własnego ZBM lub innego odbiorcy spoza ZBM.

1. **Ceny**

Do wyliczenia wartości produkcji przyjmuje się ceny zakupu wg „Cennika Materiałów Budowlanych", a w odniesieniu do wyrobów nieujętych tym cennikiem wg cen zbytu obowiązujących od dnia 1 stycznia 1956 r., oraz w przypadku braku tychże wg kalkulacji wstępnej.
Jeżeli względy natury organizacyjnej tego wymagają, do ustalenia wartości produkcji można przyjąć zamiast scalonych cen zawartych w „Cienniku Materiałów Budowlanych" ceny zbytu.

2. **Wartość produkcji planowana**

Planowaną wartość produkcji ustala się jako iloczyn planowanego asortymentu wyrobów przez ceny tych wyrobów ustalonych zgodnie z ust. 1.

3. Plany zbiorcze sporządzane na szczeblu ZBM i CZ stanowią podsumowanie planów zakładowych wg oddzielnych branż.

IV. **Wydajność.** Wartość produkcji jaka przypada na jednego robotnika produkcyjnego ustala się w sposób niżej podany.
Punktem wyjściowym do ustalenia wartości produkcji przypadającej na jednego robotnika produkcyjnego jest analiza materiałów sprawozdawczych z ostatnich trzech miesięcy oraz materiałów z roku ubiegłego. Na podstawie tych materiałów należy obliczyć uzyskany przerób na jednego robotnika produkcyjnego w każdej z poszczególnych branż produkcji wyrobów i usług.
Do wydajności uzyskanej w ciągu ostatnich trzech miesięcy należy odnieść stopień wzrostu (lub spadku) wydajności stwierdzonej w tym okresie w roku ubiegłym.
Przykład: przy opracowywaniu planu na II kwartał stosujemy stopień wzrostu wydajności z roku ubiegłego, wynikający z porównania wydajności wykonanej w II kwartale roku ubiegłego w stosunku do wydajności przewidywanej do uzyskania w I kwartale r.b.
W ten sposób otrzymany wskaźnik wydajności należy skorygować stosownie do zaszłych lub przewidywanych usprawnień organizacyjno-technicznych produkcji. W tym celu należy:

1) ustalić stan zatrudnienia w każdej z poszczególnych branż dzieląc wartość produkcji przez wydajność ustaloną na dany kwartał statystycznie,
2) przeprowadzić indywidualnie ocenę każdego z poszczególnych zakładów i stanowisk przy robotach specjalnie pracochłonnych oraz ustalić ilość robotników, o którą na skutek wprowadzenia tych usprawnień zmniejszy się stan zatrudnienia w poszczególnych branżach,
3) od stanu zatrudnienia ustalonego zgodnie z pkt 1) odliczyć ilość robotników, ustaloną na podstawie pkt 2),
4) wartość produkcji w poszczególnych branżach podzielić przez zmniejszony plan zatrudnienia wynikający z pkt 3), w rezultacie powstanie planowana wydajność na jednego robotnika produkcyjnego dla każdej z poszczególnych branż,
5) ogólną wydajność jednego robotnika produkcyjnego zatrudnionego w produkcji pomocniczej ustala się jako średnio-ważoną wydajność poszczególnych branż,
6) wydajność przypadającą na robotnika produkcyjnego zatrudnionego w produkcji pomocniczej przyjęta do planu kwartalno-miesięcznego, nie może być niższa od wydajności podanej w wskaźnikach dyrektywnych na dany kwartał dla produkcji pomocniczej ZBM.

V. **Plan zatrudnienia i funduszu płac produkcji pomocniczej**

1. **Przedmiot planu**

Plan zatrudnienia i funduszu płac obejmuje wszystkich pracowników zatrudnionych w zarządzie produkcji pomocniczej i zakładach oddzielnie dla każdej grupy pracowników. Podział na poszczególne grupy pracowników należy zachować wg instrukcji Nr 34 GUS (objaśnienia do formularza B-5).

2. **Plany kwartalno-miesięczne**

Plany kwartalno-miesięczne opracowuje się na podstawie wskaźników dyrektywnych otrzymanych

z centralnego zarządu oraz na podstawie materiałów statystycznych z miesięcy ubiegłych oraz wyników uzyskanych w tym samym kwartale roku ubiegłego. Plan zatrudnienia zabezpieczyć ma wykonanie zadań produkcyjnych, zatem przy jego konstrukcji zwracać należy uwagę na realne możliwości jego wykonania. Dotyczy to w szczególności planu zatrudnienia robotników.

Dział 2.

Wzory do planowania kwartalno-miesięcznego produkcji pomocniczej i sposób ich wypełniania

I. Kwartalno-miesięczny plan produkcji pomocniczej wg ilości i wartości (PK-7 ZCM)

rubryka 1 — Należy podać symbole wyrobów wg Cennika Materiałów Budowlanych z 1956 r. wymienionego w rozdz. II ust. 1.

rybryka 2 — Nazwę grupy wyrobów lub asortymentu wyrobu produkowanego należy wymienić wg nomenklatury wyrobów podanej w Cenniku Materiałów Budowlanych z 1956 r.

rubryka 3 — Jednostki miary należy podać według Cennika Materiałów Budowlanych lub wg ustaleń zawartych w dziale 1 instrukcji.

rubryka 4 — Należy podać ilość produkcji, jaka przypada na dany kwartał według planu rocznego. Jeżeli dany asortyment wyrobu nie był objęty planem rocznym, należy postawić poziomą kreskę.

rubryka 5, 6, 7 i 8: — Ustalenie ilości planowanych na dany kwartał i podział na poszczególne miesiące odbywa się według zasad podanych w metodologii. Niezależnie od tego, przy podziale produkcji kwartalnej na poszczególne miesiące należy uwzględnić podział efektywnego czasu pracy w kwartale na te miesiące (ilości dni roboczych normalnych i sobót).
Suma ilości w rubrykach 6, 7 i 8 powinna być zgodna z ilością podaną w rubryce 5.

rubryka 9 — Należy podzielić ilości podane w rubryce 5 przez ilość rubryki 4. Jeżeli pozycja podana jest w dwóch jednostkach miary — działanie wykonuje się dla każdej ilości oddzielnie.

rubryka 10 — Ceny należy wpisywać stosownie do zasad podanych w metodologii. Cenę jednostkową dla całej grupy oblicza się po wypełnieniu rubryki (cena średnioważona poszczególnych pozycji).

rubryka 11, 12, 13 i 14 — Wartość poszczególnych pozycji w danej grupie oblicza się w drodze przemnożenia ilości (kolumna 5, 6, 7 i 8) przez cenę. Wartość grupy wyrobów oblicza się przez dodanie poszczególnych pozycji danej grupy.

rubryka 15 — Należy stosować objaśnienie podane do rubryki 4.

rubryka 16 — Należy stosować odpowiednie objaśnienia podane do rubryki 9.

II. Kwartalno-miesięczny plan wydajności, zatrudnienia i funduszu płac

1. Plan sporządzony jest w układzie branżowym. W celu ujednolicenia sposobu zaliczania poszczególnych grup wyrobów do branż podaje się objaśnienia do rubryki 2-ej wzoru:

   1 branża — kamieniołomy,
   2 „ — żwirownie i piaskarnie,
   3 „ — tartaki,
   4 „ — ciesielnie,
   5 „ — stolarnie,
   6 „ — betony, wyroby betonowe i żelbetowe,
   7 „ — wyroby wielkowymiarowe dla budownictwa uprzemysłowionego,
   8 „ — betony i zaprawy płynne,
   9 „ — zakłady metalowe
   10 „ — inne zakłady
   11 „ — usługi.

2. W części pierwszej wzoru PK-S-ZCM — plan zapotrzebowania robotników wiąże następujące wskaźniki planu:
   — wartość produkcji (rubr. 3—6),
   — wydajność (rubr. 7—10),
   — zatrudnienie (rubr. 11-14).
   Plan ten określa podstawowy składnik planu zatrudnienia t.j. ilość robotników, która jest funkcją wartości produkcji i wydajności.

3. W części drugiej wzoru PK-8-ZCM — średnią płacę (rubryka 15-18) na jednego robotnika w kwartale i miesiącach należy zróżnicować dla poszczególnych branż na podstawie materiałów statystycznych poprzednich miesięcy, list płacy itp.
   Przy planowaniu średniej płacy robotników w poszczególnych branżach należy uwzględnić wzrost wydajności pracy, wynikający z podwyższenia kwalifikacji robotników, lepszego wykorzystania czasu roboczego i innych czynników wpływających na wzrost wydajności pracy, a zależnych bezpośrednio od robotników.
   Planowana średnia płaca powinna uwzględniać również poprawę dyscypliny pracy.
   Ogólną średnią płacę dla jednego robotnika zatrudnionego w produkcji pomocniczej (wiersz 1 rubr. 15-18) oblicza się jako średnioważoną poszczególnych branż, t.zn. otrzymuje się ją z podzielenia funduszu płac zsumowanego w wierszu 1 rubr. 19-22 przez odpowiednie ilości robotników podanych w rubr. 11-14.
   Średnia kwartalna płaca dla jednego robotnika podana we wskaźnikach dyrektywnych jest wielkością maksymalną, zatem ustalona w planie kwartalno-miesięcznym (wiersz 1 rubr. 15) średniówka nie może być wyższa od średniej płacy podanej we wskaźnikach dyrektywnych.

4. Fundusz płac otrzymuje się w drodze przemnożenia zatrudnienia poszczególnych branż i grup przez średnią płacę.

5. Zatrudnienie robotników (wiersz 1 rubr. 11-14) razem z zatrudnieniem podanym w wierszu 2 — daje ogólne zatrudnienie w produkcji pomocniczej.

Dział 3.

I. Postanowienia końcowe

1. Zgodnie z ustaleniem w dziale 1 instrukcji plan wartościowy produkcji pomocniczej ustawiony jest wg cen scalonych. Wykonanie planu powinno być mierzone tymi samymi cenami, przy czym wartość produkcji wg cen scalonych ujęta powinna być przez księgowość ewidencyjnie.
2. Faktyczną wartość produkcji wg cen zbytu ujmuje się w sprawozdaniu B-3 i w bilansie.

Załącznik do instrukcji w sprawie opracowywania kwartalno-miesięcznych planów produkcji pomocniczej

Wykaz wyrobów przemysłowych wytwarzanych w pomocniczych zakładach przedsiębiorstw budowlano-montażowych

Rodzaj zakładu		Asortyment	Jedn. miary
zakłady wydobywcze kamieniołomy			
	071	kamienie narzutowe	t
	072	bloki i kamienie łamane	t
	073	kamień obrobiony	t
żwirownie i piaskarnie			
	07404 i 07406	żwiry niesortowane	t
	07405	żwiry sortowane	t
	07403	pospółka	t
	07401—02	piasek	t
zakłady drzewne tartaki			
	0420	bale i belki	m3
	0421	deski krawędziaki łaty i listwy	m3

Rodzaj zakładu		Asortyment	Jedn. miary
ciesielnie			
	04301—03	bale	m3
	04306—08	deski strugane	m3
	04309—10	deszczułki posadzkowe	m2
		konstrukcje ciesielskie	m3
	04304—05 04311—35	inne	szt. mb m3
		baraki	m2 rzutu poziom.
stolarnie			
	04401—06	boazeria	m2
	04407—12	bramy	m2
	04413—45	drzwi	m2
	04447—64	okna	m2
	04469—72	szafy do wbudowania	m2
	044	inne wyroby stolarskie	szt. mb. m2
zakłady betonowe Wytwórnie betonów, żelbetonów ciężkich i lekkich			
	01102—06	krawężniki i obrzeża	mb
	01107	ogrodzenie	mb
	01108	płyty chodnikowe	szt.
	01111	płyty kamienno-betonowe	szt.
	01112—13	słupki	szt.
	01201	kręgi	mb.
	01202	nadstawki	szt.
	01205	nakrywy kanałowe	m2
	01206	osadniki	szt.
	01207	podstawki	szt.
	01208	pokrywy	szt.
	01209—11	rury	mb
	01301	belki DMS	mb
	01303	bloki	szt.
	01305	bloki z betonu lekkiego	szt.
	01306	cegła wapienna	szt.
	01307—11	dachówka i gąsiory	szt.
	01312	nadproża	mb
	01313—14	okna	m2
	01315	płytki cementowe	m2
	01316	płytki lastrico	m2
	01320	płytki celolitowe	m2
	01321	płyty wiórkowo-cementowe	m2
	01322	płyty z betonu lekkiego	szt.
	01323	płyty balkonowe	m2
	01324,27, 29, 30	płyty bytomskie i podobne	szt.
	01325,26,28	płyty zbrojone	m2
	01331	podookienniki lastrico	mb
	01332—34	pustaki ścienne	szt.
	01335—38	pustaki stropowe	szt.
	01339—42	stopnie ZOR-3	szt.
	01343—44	stopnie zewnętrzne	mb
	01345—47	belki policzkowe i spoczniki ZOR-3	szt.
	01348—49	słupki balustradowe	szt.
	011..013..	inne wyroby betonowe	szt. mb m2

Rodzaj zakładu		Asortyment	Jedn. miary
elementy wielkowymiarowe			
	1	ławy betonowe	m3
	2	bloki piwniczne	m3
	3	bloki ścienne	m3
	4	obramienia okien i balkonów	m3
	5	stropy	m2
	6	wiązary dachowe	m3
	7	płyty dachowe	m2
	8	biegi klatek schodowych z podestami — komplety w jednostkach charakterystycznych dla danego elementu	
	9	elementy	
betony i zaprawy			
	10	beton płynny	m3
	11	zaprawy murarskie i tynkarskie	m3
Wyroby bloków i węzłów sanitarnych			
	12	bloki sanitarne betonowe	szt.
	13	węzły sanitarne kuchenno — łazienkowe	szt.
	14	komplety wannowe	szt.
	15	komplety umywalkowe	szt.
	16	komplety klozetowe	szt.
	17	komplety piecy gazowych	szt.
	18	komplety kuchenek gazowych	szt.
	19	elementy rurowe centralnego ogrzewania	szt.
	20	elementy rur, instalacji gazowej	szt.
	21	inne elementy w jednostkach charakterystycznych dla danego elementu	
zakłady metalowe			
	104	rusztowania rurowe	t
	105	śruby, okucia i inne drobne	t
	1060	balustrady	t
	1061	bramy i drzwi	t
	10626	kraty ruchome	t
	1063	ogrodzenia	t
	10632—34	okna	t
		pozostałe wyroby ślusarskie	t
	05662—63	zbiorniki	komplet
	05717—18	nagrzewnice	,,
		inne	
pozostałe zakłady			
usługi			

86

ZARZĄDZENIE Nr 115

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 maja 1956 r.

w sprawie opracowania „Katalogu prefabrykowanych elementów wielkoblokowych masowej produkcji" oraz innych normatywów technicznych dla potrzeb budownictwa uprzemysłowionego.

(L. dz. TE/4/4467/56)

W celu usprawnienia i zapewnienia terminowego wykonania prac związanych z opracowaniem normatywów technicznych dla potrzeb budownictwa uprzemysłowionego zarządza się, co następuje:

§ 1. Centralny Zarząd Biur Projektowych spowoduje opracowanie i wydanie w jednolitym układzie i formacie katalogu inwentaryzacyjnego elementów wielkoblokowych wg rozwiązań architektoniczno-konstrukcyjnych dla następujących osiedli:

Nowa Huta w terminie do dnia 30 sierpnia 1956 r.,
Wierzbno „ „ 30 sierpnia 1956 r.,
Kasprzaka „ „ 30 września 1956 r.
z uwzględnieniem rozwiązań eliminujących obramienia okienne.

§ 2. Zarząd Techniki po zaopiniowaniu przez Instytut Budownictwa Mieszkaniowego wymienionych w § 1 katalogów wprowadzi je do tymczasowego stosowania jako obowiązujące przy projektowaniu i realizacji budynków w konstrukcji wielkoblokowej w innych osiedlach.

§ 3. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego przy współpracy Centralnego Zarządu Biur Projektowych, na podstawie oceny krytycznej dotychczas zaprojektowanych budynków wielkoblokowych opracuje w terminie do dnia 30 maja 1956 r. „Ogólne zasady projektowania i obliczeń statycznych budynków o konstrukcji wielkoblokowej".

§ 4. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego na podstawie krytycznej oceny dokumentacji katalogowej wymienionej w § 1 i ewentualnych innych rozwiązań opracuje w terminie do dnia 30 września 1956 r. szczegółowe wytyczne do sporządzenia „Katalogu prefabrykowanych elementów wielkoblokowych masowej produkcji" dla całego kraju.

§ 5. Centralny Zarząd Biur Projektowych na podstawie wytycznych wymienionych w § 4 i przy ścisłej współpracy Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego, Departamentu Produkcji Pomocniczej oraz Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych opracuje i wyda w terminie do dnia 31 marca 1957 r. „Katalog prefabrykowanych elementów wielkoblokowych masowej produkcji".

§ 6. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego przy współpracy w razie potrzeby innych instytutów oraz Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych, Biura Projektów Zaplecza Technicznego i Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Sprzętu opracuje w terminach uzgodnionych z Zarządem Techniki warunki techniczne wykonania, odbioru, transportu i składowania wielkowymiarowych elementów prefabrykowanych, zawartych w katalogach.

§ 7. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego przy współpracy w razie potrzeby innych instytutów oraz centralnych zarządów budownictwa miejskiego opracuje warunki techniczne wykonania i montażu budynków realizowanych metodami uprzemysłowionymi w terminach:

dla budownictwa uprzemysłowionego I-go stopnia do dnia 31 lipca 1956 r.,
dla budownictwa uprzemysłowionego II-go stopnia do dnia 31 maja 1957 r.

§ 8. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego przy współpracy Centralnego Zarządu Biur Projektowych opracuje na podstawie dokumentacji katalogowej i warunków technicznych wykonania i montażu budynków wymienionych w § 7 normy zużycia podstawowych materiałów do prefabrykowanych elementów wielkowymiarowych oraz tymczasowe normy zużycia materiałów do robót montażowych w terminach dwumiesięcznych od daty wydania katalogów.

§ 9. Koordynację i nadzór nad opracowaniem wymienionych w zarządzeniu normatywów technicznych sprawuje Dyrektor Zarządu Techniki.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1956 r.

MINISTER
wz. **A. Wolski**

87

ZARZĄDZENIE Nr 122

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 maja 1956 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych dotyczących paro-wodnych przeciwprądowych wymienników ciepła służących do przygotowania wody ciepłej.

(L. dz. TE/6/1667/56)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:

1) RN—56/MBMO—2052 „Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe. Płaszcze",
2) RN—56/MBMO—2053 „Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe. Głowice",
3) RN—56/MBMO—2054 „Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe. Uszczelnienia płaskie",
4) RN—56/MBMO—2055 „Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe. Wężownice" ,
5) RN—56/MBMO—2056 „Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe".

§ 2. Od dnia wejścia w życie zarządzenia w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nie wolno produkować parowodnych przeciwprądowych wymienników ciepła niezgodnych z normami wymienionymi w § 1.

§ 3. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:
1) wyrobów przeznaczonych na eksport w tym przypadku gdy zamawiający stawia inne warunki,
2) prac naukowo-badawczych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

MINISTER
R. Piotrowski

88

ZARZĄDZENIE Nr 126

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 czerwca 1956 r.

w sprawie powoływania i trybu działania komisji do spraw lustracji dróg na budowach i dojazdów oraz stosowania dodatków do stawek taryfowych.

(L. dz. CZT/ZE/5/3729/56)

W celu zapobieżenia przedwczesnemu zużyciu pojazdów oraz kompensowania kosztów naprawy uszkodzeń taboru, spowodowanych złym stanem dróg wewnętrznych na budowach i dojazdów, których utrzymanie w stanie umożliwiającym normalne użytkowanie przez pojazdy samochodowe bez groźby ich uszkodzenia, należy do obowiązków jednostek podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przypadku stwierdzenie, że drogi wewnętrzne na budowach i dojazdy do punktów odbioru lub przeznaczenia masy towarowej nie umożliwiają racjonalnego wykorzystania i użytkowania taboru mechanicznego, kierownicy jednostek transportowych, które z tych dróg i dojazdów korzystają, powinni powoływać dorywczo działające komisje, mające na celu przeprowadzenie lustracji tych dróg i dojazdów.

2. W skład powołanej komisji powinien wchodzić poza przedstawicielem jednostki transportowej, także przedstawiciel jednostki obsługiwanej, wyznaczony przez jej kierownika na skutek wystąpienia kierownika obsługującej jednostki transportowej.

§ 2. 1. Komisja mająca na celu przeprowadzenie lustracji dróg i dojazdów, o których mowa w § 1, składa się co najmniej z jednego przedstawiciela służby eksploatacyjnej, obsługującej jednostki transportowej i jednego przedstawiciela jednostki obsługiwanej.

2. Komisja działa w godzinach pracy, a czynności wykonywane przez członków komisji zaliczane są do ich zwykłych obowiązków służbowych.

§ 3. Termin przeprowadzenia lustracji uzgadniają kierownicy jednostek obsługującej i obsługiwanej, z tym jednakże, że na żądanie jednostki transportowej termin ten nie może być odroczony na czas późniejszy niż 48 godzin od wystąpienia, o którym mowa w § 1 ust. 2.

§ 4. 1. Zadaniem komisji będzie dokonanie lustracji łącznie z zaobserwowaniem naładowanych i pustych pojazdów podczas przejazdu na drogach i dojazdach poddanych lustracji, oraz zgodnie z zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 20 sierpnia 1955 r. w sprawie zatwierdzenia norm eksploatacyjnych i instrukcji o przewozie ładunków ciężarowymi pojazdami samochodowymi (Mon. Pol. Nr 79, poz. 949) protokólarne:
1) stwierdzenie, której klasie wg tabeli Nr 1 stanowiącej załącznik do tego zarządzenia, odpowiadają drogi lub dojazdy, lub czy są gorsze od kl. 4-ej,
2) stwierdzenie czy stan dróg i dojazdów może spowodować obniżenie obowiązujących norm,
3) ustalenie, czy pojazdy mechaniczne eksploatowane na tych drogach i dojazdach są przy stosowaniu obowiązujących norm narażone:
   a) na nadmierne zużycie materiałów pędnych lub ogumienia, na nadmierną pracę silnika lub poślizg kół, na zaniżenie norm ładowności, szybkości eksploatacyjnej lub czasu postojów ładunkowych,
   b) na łamanie resorów lub grzęźnięcie pojazdów, albo na konieczność wyciągania ich na holu,
4) określenie postulatów przedstawicieli jednostki transportowej co do usunięcia usterek,
5) sprecyzowanie wniosków mających na celu uchylenie tych zagrożeń i terminu realizacji.

2. Jeden egzemplarz protokółu komisji należy przekazać najpóźniej następnego dnia po przeprowadzeniu lustracji kierownikowi obsługiwanej jednostki, jeden zaś nadzorującej ją jednostce nadrzędnej.

§ 5. 1. Jednostki transportowe świadczące usługi przy wykorzystaniu dróg i dojazdów poddanych lustracji, obciążać będą obsługiwane jednostki w przypadkach stwierdzenia przez komisję, że stan nawierzchni jest gorszy od klasy 4-ej wg tabeli, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1) oraz pojazdy są narażone na skutki, określone:
   a) w § 4 ust. 1 pkt 3) lit. a) — dodatkiem w wysokości 25% do stawek taryfowych tonnowych lub godzinowych,
   b) w § 4 ust. 1 pkt 3) lit. b) — dodatkiem w wysokości 30% do stawek taryfowych tonnowych lub godzinowych.

2. Wszelkie spory powstałe z tytułu obciążania obsługiwanych jednostek dodatkowymi kosztami, określonymi w ust. 1, za zły stan dróg i dojazdów należy wnosić do Resortowej Komisji Arbitrażowej.

§ 6. 1. O usunięciu usterek wymienionych w protokóle lustracyjnym, jednostka obsługiwana zawiadamia obsługującą ją jednostkę transportową.

2. W ciągu 48 godzin od otrzymania zawiadomienia jednostka transportowa stwierdzi jego zgodność i przerwie doliczanie dodatków, o których mowa w § 5 albo wystąpi do kierownika jednostki obsługiwanej z żądaniem wyznaczenia przedstawiciela do ponownie powołanej komisji.

§ 7. Doliczanie dodatków, o których mowa w § 6, nie uchyla obowiązku obciążania zleceniodawców, z tytułu:
   a) dodatkowych czynności i świadczeń, jakie okażą się konieczne w celu wykonania zleconych zadań,
   b) przestoju pojazdów, spowodowanego złym stanem dojazdów i dróg, o których mowa w § 1.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 czerwca 1956 r.

MINISTER
z upoważnienia **J. Kraszewski**
Generalny Dyrektor

89

ZARZĄDZENIE Nr 128
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 9 czerwca 1956 r.

w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w bazach sprzętu i transportu wchodzących w skład wojewódzkich zjednoczeń budownictwa wiejskiego.

(L. dz. ZP/3/56)

W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się dla pracowników umysłowych, zatrudnionych w bazach sprzętu i transportu wchodzących w skład wojewódzkich zjednoczeń budownictwa wiejskiego zasady premiowania, zawarte w regulaminie, stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1956 r.

MINISTER
wz **E. Świrkowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 128
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 9 czerwca 1956 r.

R E G U L A M I N

premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w bazach sprzętu i transportu wchodzących w skład wojewódzkich zjednoczeń budownictwa wiejskiego.

§ 1. Regulamin ustala zasady miesięcznego premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w bazach sprzętu i transportu, wchodzących w skład przedsiębiorstw budowlano-montażowych, nadzorowanych przez Centralny Zarząd Budownictwa Wiejskiego, zajmujących stanowiska oznaczone jako premiowane w tabeli, stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 100 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, (Dz. Urz. MBMiO Nr 11, poz. 70).

§ 2. 1. Premia przyznawana jest za wykonanie finansowego planu usług, zatwierdzonego na dany miesiąc przez dyrektora wojewódzkiego zjednoczenia budownictwa wiejskiego.

2. Procent wykonania miesięcznego finansowego planu określa się stosunkiem wykonanych usług do zaplanowanych na dany miesiąc.

§ 3. W zależności od stopnia wykonania planu wysokość premii ustala się następująco:

procent wykonania planu finansowego	premia w procentach
100	15
101	19
102	23
103	26
104	29
105 i więcej	32

Przy niepełnych procentach wykonania planu finansowego, przyjmuje się ułamek 0,5 i powyżej za jeden, a poniżej nie uwzględnia się.

§ 4. 1. Od premii obliczonej według § 3 potrąca się 1% za każdy 1% względnego przekroczenia miesięcznego funduszu płac robotników usługowych zatrudnionych w bazach sprzętu i transportu.

2. W przypadku względnego przekroczenia miesięcznego planu funduszu płac robotników usługowych zatrudnionych w bazach sprzętu i transportu ponad 5%, premia nie przysługuje.

3. Procent wykonania funduszu płac określa się przy zastosowaniu wskaźnika korygującego, równego procentowi wykonania planu finansowego.

§ 5. 1. Premię miesięczną dla pracowników umysłowych zatrudnionych w bazie sprzętu i transportu zatwierdza na wniosek kierownika bazy — dyrektor wojewódzkiego zjednoczenia budownictwa wiejskiego.

2. Premia za dany miesiąc sprawozdawczy powinna być wypłacona w miesiącu następnym.

3. Premię miesięczną oblicza się od wynagrodzenia zasadniczego.

§ 6. 1. Pracownik lub zespół pracowników może być pozbawiony częściowo lub całkowicie premii w przypadku stwierdzenia niedostatecznego wykonywania ciążących na nim obowiązków, a w szczególności w razie nieprzestrzegania dyscypliny pracy i płac, marnotrawstwa materiałowego, niewłaściwego przygotowania środków transportowych, maszyn i urządzeń do eksploatacji, oraz nieprzestrzegania przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higienu pracy.

2. O pozbawieniu lub zmniejszeniu premii i jej wysokości decyduje w porozumieniu z radą zakładową — w stosunku do zespołu pracowników — dyrektor wojewódzkiego zjednoczenia budownictwa

wiejskiego, a w stosunku do poszczególnych pracowników — kierownik bazy sprzętu i transportu.

§ 7. Premie nie oparte na postanowieniach regulaminu, traktowane będą jako wypłaty pozbawione legalnych podstaw.

90

ZARZĄDZENIE Nr 133
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 czerwca 1956 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia, dotyczącego zmiany niektórych jednolitych norm pracy z zakresu robót transportowych wewnętrznych.

(L. dz. ZP/N/2690/56)

§ 1. Uchyla się zarządzenie Nr 97 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 kwietnia 1956 r. w sprawie zmiany niektórych jednolitych norm pracy z zakresu robót transportowych wewnętrznych (Dz. Urz. MBMiO Nr 12, poz. 75).

§ 2. Do czasu wprowadzenia w życie tymczasowych cen jednostkowych na roboty transportu wewnętrznego obowiązują nadal przepisy zawarte w § 1—7 i § 1—8 Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych dział 1 z 1953 r.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 czerwca 1956 r.

MINISTER
wz **E. Świrkowski**

91

ZARZĄDZENIE Nr 136
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 czerwca 1956 r.

w sprawie zmiany wykazu obowiązujących w 1956 r. sprawozdań w zakresie sprawozdawczości wewnętrznej.

(L. dz. PL/4/2912/56)

W celu dalszego uproszczenia w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli sprawozdawczości zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie obowiązujących sprawozdań statystycznych w 1956 r. stanowiącym załącznik do zarządzenia Nr 202 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 grudnia 1955 r. (Dz. Urz. MBMiO Nr 23, poz. 166) skreśla się następujące pozycje:

poz. 4. Zestawienie zbiorcze obiektów oddanych do użytku — BMO-B-2, zatwierdzone przez GUS za Nr 688/55,

poz. 10. Sprawozdanie warsztatowe z wykonania planu remontów — BMO-GłM-1 zatwierdzone przez GUS za Nr 704/55,

poz. 11. Sprawozdanie warsztatowe o wykorzystaniu obrabiarek — BMO-GłM-2, zatwierdzone przez GUS za Nr 706/55,

poz. 17. Sprawozdanie z wykonania planu remontów maszyn i urządzeń — BMO-Rem-2 zatwierdzone przez GUS za Nr 840/55,

poz. 18. Sprawozdanie ze stanu zaopatrzenia w cegłę i cement BMO-CZZ-1 zatwierdzone przez GUS za Nr 725/55.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1956 r.

MINISTER
R. Piotrowski

92

OKÓLNIK Nr 21
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 maja 1956 r.

w sprawie właściwości jednostek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli przy sporządzaniu planów zaopatrzenia resortu w maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz.

(L. dz. ZMU/DMB/5260/56)

W celu uregulowania właściwości jednostek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli odpowiedzialnych za sporządzanie zapotrzebowań zbiorczych resortu oraz planów i rozdzielników na maszyny, urządzenia, narzędzia, i inwentarz ustala się, co następuje:

§ 1. Niżej wymienione jednostki organizacyjne obejmują swoim zakresem działania następujące zapotrzebowania do bilansów:

1. **Zarząd Maszyn i Urządzeń:**
   1) maszyny i urządzenia elektryczne o dużej mocy,
   2) maszyny elektryczne o średniej i małej mocy,
   3) sprzęt spawalniczy,
   4) wciągniki elektryczne (elektrowciągi),
   5) obrabiarki skrawające do metali,
   6) obrabiarki do obróbki plastycznej metali i tworzyw sztucznych,
   7) obrabiarki do obróbki drewna,
   8) silniki spalinowe przemysłowe,
   9) pompy przemysłowe,
   10) sprężarki,
   11) maszyny do robót inżynieryjnych i eksploatacji przemysłowej,
   12) urządzenia dźwigowe i przeładunkowe,
   13) sprzęt do transportu poziomego,
   14) maszyny i sprzęt do robót budowlanych,
   15) urządzenia dla przemysłu surowców mineralnych,
   16) maszyny do przerobu minerałów,
   17) części zamienne do maszyn i sprzętu budowlanego,
   18) przekładnie zębate i cierne,
   19) agregaty prądotwórcze,
   20) narzędzia zmechanizowane,
   21) konstrukcje stalowe,
   22) urządzenia do produkcji chemicznej (autoklawy),
   23) tabor szynowy,
   24) urządzenia dźwigowe,
   25) maszyny górnicze,
   26) maszyny i urządzenia wiertnicze,
   27) przyrządy laboratoryjno-naukowe i kontrolno-pomiarowe,
   28) mierniki elektryczne,
   29) maszyny i urządzenia odlewnicze,
   30) kotły przemysłowe,
   31) zbiorniki nisko i wysokociśnieniowe,
   32) zespoły ogrzewczo-wentylacyjne (nagrzewnice),
   33) sprzęt niebilansowany, produkcyjny i doświadczalny, własnej i obcej produkcji.

2. **Centralny Zarząd Transportu:**
   1) środki transportu mechanicznego (samochody osobowe, ciężarowe, ciągniki, przyczepy oraz motocykle),
   2) środki transportu konnego (wozy, konie i uprząż),
   3) tabor pływający żeglugi śródlądowej,
   4) wyposażenie stacji obsługi samochodów w urządzenia specjalne.

3. **Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego:**
   1) maszyny szyjące,
   2) maszyny i urządzenia dla przemysłu gastronomicznego,
   3) maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu mleczarskiego,
   4) maszyny i urządzenia dla przemysłu mięsnego i rybnego, jajczarsko-drobniarskiego oraz odpadków zwierzęcych i roślinnych,
   5) maszyny i urządzenia pralnicze,
   6) maszyny i urządzenia dla przemysłu rolnego i spożywczego,
   7) urządzenia chłodnicze dla potrzeb żywienia zbiorowego,
   8) maszyny rolnicze,
   9) maszyny i urządzenia czyszczące dla zbóż.

4. **Departament Inwestycji:**
   1) urządzenia chłodnicze (aparatura chłodnicza przemysłowa),
   2) sprzęt teletechniczny I,
   3) „ „ II,
   4) urządzenia i sprzęt radiowy,
   5) wagi przemysłowe,
   6) maszyny biurowe,
   7) dźwigi towarowo-osobowe,
   8) urządzenia i przyrządy lekarskie,
   9) maszyny i urządzenia poligraficzne,
   10) urządzenia i aparaty do produkcji filmowej,
   11) sprzęt przeciwpożarowy,
   12) sprzęt geodezyjny,
   13) lampy elektryczne,
   14) sprzęt fotograficzny,

15) szafy stalowe i kasy pancerne,
16) rzutniki.

§ 2. 1. Do zadań wymienionych w § 1 jednostek należy zbieranie zapotrzebowań ze wszystkich nadzorowanych jednostek analizowanie ich, ustalanie zbiorczych zapotrzebowań resortu (jakościowo, ilościowo i wartościowo), składanie tych zapotrzebowań wraz z uzasadnieniami w ustalonych terminach do komisji bilansujących wyznaczonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, załatwianie spraw związanych z uzyskaniem przydziałów, sporządzanie rozdzielników wewnętrznych dla poszczególnych centralnych zarządów i jednostek podległych bezpośrednio Ministrowi i kontrola realizacji przydzielonych maszyn i urządzeń. Wymienione jednostki powinny uzgadniać wystąpienia swoje do komisji bilansujących z jednostkami funkcjonalnymi centrali Ministerstwa, a w szczególności z Zarządem Techniki, który w oznaczonym terminie poda typy i rodzaje nowych maszyn i urządzeń lub ustali zmianę dotychczas używanych typów maszyn na typy inne dostosowane do nowej technologii produkcji budowlanej, jakie należy uwzględnić w zaporzebowaniach zbiorczych resortu do poszczególnych bilansów, oraz uzasadni pod kątem rozwoju technicznego wprowadzenie tych maszyn do zapotrzebowań.

2. Zapotrzebowania wraz z uzasadnieniami do bilansu maszyn i urządzeń do przerobu minerałów oraz obrabiarek do obróbki drewna, centralne zarządy (zarządy) składać będą w oznaczonym terminie do Zarządu Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego, po uprzednim przeanalizowaniu i zatwierdzeniu tych zapotrzebowań i uzasadnień przez Depertament Produkcji Pomocniczej. Departament Produkcji Pomocniczej wydeleguje każdorazowo swego przedstawiciela na konferencję podziału maszyn w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, w celu uzasadnienia ilości i jakości maszyn zapotrzebowanych dla zakładów produkujących elementy budowlane i warsztatów interwencyjnych produkcji pomocniczej zjednoczeń.

3. Jednostki sporządzające zapotrzebowania do bilansu powinny również powiadomić Departament Inwestycji o konferencjach w komisjach bilansujących, na których uzasadniane będą zapotrzebowania resortu do poszczególnych bilansów.

4. Jednostki wymienione w ust. 1—3 § 1 przesyłają do Departamentu Inwestycji odpisy otrzymanych przydziałów i rozdzielników wewnętrznych, oraz powiadamiają centralne zarządy i jednostki równorzędne o przewidywanych przydziałach.

§ 3. Departament Inwestycji na podstawie posiadanych własnych i otrzymanych z jednostek sporządzających zbiorcze zapotrzebowania do bilansów materiałów opracowuje roczne plany nakładów inwestycyjnych na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz oraz występuje o przyznanie odpowiednich kredytów w planach inwestycyjnych.

§ 4. Ustalenia § 3 obowiązują przy sporządzaniu zapotrzebowań zbiorczych do bilansów na rok 1957 i dalsze lata planu pięcioletniego.

§ 5. W przypadku konieczności opracowania zapotrzebowań do bilansów niewymienionych w § 1, zostaną dodatkowo wyznaczone jednostki, które zapotrzebowania te będą opracowywać.

§ 6. 1. Okólnik wchodzi w życie z dniem 12 maja 1956 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr 22 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 maja 1955 r. w sprawie właściwości jednostek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli przy sporządzaniu planów zaopatrzenia resortu w maszyny, urządzenia i inwentarz.

MINISTER
z upoważnienia **J. Kraszewski**
Dyrektor Generalny

93

PISMO OKÓLNE Nr 32

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 maja 1956 r.

w sprawie stosowania wyrobów gipsowych i zwiększenia zużycia gipsu prażonego.

(L. dz. TE/3/4073/56)

W związku z uruchomieniem produkcji bloków gipsowych na ścianki działowe, płyt tynkowych — gipsowych na suche tynki i zwiększeniem produkcji gipsu prażonego, zachodzi konieczność szerokiego stosowania tych materiałów w budownictwie miejskim i osiedlowym.
Rozszerzenie stosowania spoiw i elementów gipsowych przyczyni się do przyspieszenia robót budowlanych, podniesienia jakości wykończenia wnętrz oraz zmniejszenia zużycia deficytowych materiałów ściennych i spoiw cementowych i wapiennych.

W tym celu należy:

1) wprowadzić do budowy ścianek działowych bloki gipsowe produkowane przez Zakłady Przemysłu Gipsowego „Dolina Nidy” zgodnie z WT-55/MPMB-88 „Bloki gipsowe do ścian działowych;
2) wprowadzić do stosowania płyty tynkowe — gipsowe, produkowane przez Zakłady Przemysłu Gipsowego „Dolina Nidy” zgodnie z WT-55/MPMB-87 „Płyty tynkowe — gipsowe”;
3) uruchomić produkcję bloków gipsowo-żużlowych na ścianki działowe w zakładach produkcji pomocniczej zgodnie z wymaganiami technicznymi opracowanymi przez Instytut Techniki Budowlanej, zawartymi w „Instrukcji stosowania gipsowych prefabrykowanych elementów budowlanych do ścianek działowych i stropów” (wyd. Budownictwo i Architektura, Warszawa, 1954);
4) rozszerzyć stosowanie wypraw wewnętrznych wapienno-gipsowych i gipsowych zgodnie z „instrukcją stosowania gipsu do robót wykończeniowych”, opracowaną przez Instytut Techniki Budowlanej (wyd. PWT, Warszawa, 1953).

Przy stosowaniu powyższych materiałów należy kierować się następującymi wskazaniami:

I. Bloki gipsowe na ścianki działowe.

Zakłady Przemysłu Gipsowego „Dolina Nidy” produkują bloki na ścianki działowe o wymiarach 795 × 295 × 100 mm z wyżłobieniami na dwóch płaszczyznach stykowych; ciężar bloku wynosi ca 23 kg. W okresie późniejszym zostanie uruchomiona produkcja bloków o grubości 80 mm, zgodnie z WT-55/MPMB-88.

1. Bloki gipsowe można stosować w budynkach mieszkalnych, użyteczności publicznej oraz w pomocniczych budynkach przemysłowych, w warunkach normalnej wilgotności powietrza (do 75% wilgotności względnej). Bloki stosować można zarówno do ścianek działowych międzypokojowych, jak i międzymieszkaniowych. Nie należy stosować bloków gipsowych w pomieszczeniach podlegających stałemu nawilgacaniu, a w szczególności w łazienkach, kąpieliskach, pralniach itp.
2. Bloki gipsowe grubości 100 mm należy układać rębem na zaprawie wapienno-gipsowej na mijające się styki. Bloki połówkowe otrzymuje się przez przecięcie piłą.
3. Ościeżnice otworów drzwiowych, świetlików, szafek itp. należy osadzać równocześnie ze wznoszeniem ścianek. W celu umocowania ościeżnicy w ściance zaleca się nabijać po zewnętrznej jej stronie listwy drewniane tak, aby trafiały one na wyżłobienia w blokach, przy czym wyżłobienia stykowe wypełnia się zaprawą wapienno-gipsową. Z uwagi na większą grubość ścianki działowej gispowej od znormalizowanej grubości ościeżnic, należy jedną z płaszczyzn ościeżnicy licować z płaszczyzną ścianki i wykończyć opaską drzwiową. Z drugiej strony ościeżnicy zakrywa się styk listwą o przekroju ćwiartki koła.
4. Gispowe ścianki działowe wykańcza się przez zatarcie cienką warstewką zaprawy wapienno-gipsowej. W celu uzyskania jednakowej faktury tynków w pomieszczeniach należy wykonywać tynki na pozostałych ścianach również z zaprawy wapienno-gipsowej.

II. Bloki żużlowo-gipsowe na ścianki działowe.

Bloki żużlowo-gipsowe powinny być produkowane przez zjednoczenia we własnym zakresie.

Przy uruchamianiu produkcji należy wykorzystać wydawnictwo Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego „Elementy gipsowe do ścianek działowych w budownictwie mieszkaniowym” seria B, zaszyt 5/57/56, kwiecień — 1956.
Ścianki działowe z bloków żużlowo-gipsowych układa się jak z bloków gipsowych.

III. **Płyty tynkowe — gipsowe.**

Suche tynki z płyt tynkowych — gipsowych należy wykonywać w pierwszym okresie zgodnie z tymczasowymi wytycznymi układania suchych tynków, opracowanymi przez Instytut Budownictwa Mieszkaniowego.

IV. **Wyprawy wapienno-gipsowe i gipsowe.**

Wyprawy wapienno-gipsowe należy stosować we wszystkich pomieszczeniach przewidzianych do wykończenia, z zastosowaniem III i IV rodzaju tynków i do wykonania sposobem ręcznym (według Katalogu Scalonych Norm Kosztorysowych, część II, Budownictwo Ogólne). Zaleca się szeroko stosować w pomieszczeniach przewidzianych do wykończenia z zastosowaniem IV rodzaju tynku wyprawy gipsowe. Zaprawy wapienno-gipsowe i gipsowe należy przygotowywać zgodnie z opracowaną przez Instytut Techniki Budowlanej „instrukcją stosowania gipsu do robót wykończeniowych” (wyd. PWT, Warszawa, 1953).

Wytyczne niniejsze należy stosować w projektowaniu i wykonawstwie w zakresie zapewniającym zużycie gipsu prażonego z wyrobów gipsowych w ilościach rozdzielanych przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.

Ceny zakupu materiałów oraz zasady rozliczeń pomiędzy wykonawcą robót a inwestorem zostaną podane odrębnie.

Dyrektor Zarządu Techniki **K. Haller**

94

PISMO OKÓLNE Nr 39

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 czerwca 1956 r.

w sprawie zmian klas wagonów kolejowych osobowych i sypialnych.

(L. dz. ZAG/III/308/56)

Wobec wprowadzenia z dniem 3 czerwca 1956 r. przez Ministerstwo Kolei zmiany klas wagonów kolejowych i sypialnych oraz w związku z pismem Ministerstwa Finansów z dnia 25 maja 1956 r. Nr BA5350/1/56 Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Zarząd Administracyjno-Gospodarczy wyjaśnia, że przy stosowaniu przepisów, dotyczących uprawnień pracowników resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli przy przejazdach służbowych, zawartych w zarządzeniu Nr 94 Ministra Bdownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 maja 1955 r. w sprawie podróży służbowych (Dz. Urz. MBMiO Nr 11, poz. 78), instrukcji Nr 9 Ministerstwa Budownictwa z dnia 22 września 1950 r. w sprawie należności za podróże służbowe pracowników przedsiębiorstw (Dz. Urz. MB Nr 13, poz. 160) oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym (Dz. U. Nr 38, poz. 279) należy kierować się następującymi zasadami:

1) przy przejazdach służbowych w kraju:
   a) pracownicy, uprawnieni dotychczas do przejazdów drugą klasą wagonów kolejowych zwykłych lub sypialnych, uprawnieni są obecnie do przejazdów pierwszą klasą,
   b) pracownicy uprawnieni dotychczas do przejazdów trzecią klasą, uprawnieni są do przejazdów drugą klasą,
2) przy przejazdach służbowych poza granicami kraju:
   a) pracownicy uprawnieni dotychczas do przejazdów trzecią klasą wagonów kolejowych zwykłych, uprawnieni są obecnie do przejazdów drugą klasą,
   b) pracownicy uprawnieni dotychczas do przejazdów drugą lub pierwszą klasą wagonów kolejowych zwykłych, uprawnieni są obecnie do przejazdów pierwszą klasą,
   c) uprawnienia do przejazdów wagonów sypialnych mają pracownicy uprawnieni do przejazdów klasą wagonów zwykłych.

Dyrektor
Zarządu Administracyjno-Gospodarczego
D. Gicez

KOMUNIKAT I.

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W Nr 12 z 8.V.56 r. **poz.** 60 ustawę budżetową na rok 1956 z 26.IV.56 r.

W Nr 14 z 21.V.56 r. **poz. 74** rozporządzenie Przewodniczącego PKPG z 21.IV.56 r. w sprawie określenia zakresu obowiązywania norm państwowych.

W Nr 15 z 26.V.56 r. **poz. 83** rozporządzenie Rady Ministrów z 18.V.56 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z 16.IV.56 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w ministerstwach i urzędach centralnych.

poz. 84 rozporządzenie Przewodniczącego PKPG z 10.V.56 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych.

poz. 85 rozporządzenie Przewodniczącego PKPG z 10.V.56 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 36 z 10.V.56 r. **poz.** 430 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 12.IV.56 r. zmieniające zarządzenie z 11.IX.51 r. w sprawie zbędnych i nadmiernych remanentów łożysk tocznych.

poz. 431 zarządzenie Ministra Przemysłu Maszynowego z 25.IV.56 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia których absolwenci podlegają przepisom ustawy o planowym zatrudnieniu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

poz. 432 zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z 25.IV.56 r. zmieniające zarządzenie z 24.XII.53 r. w sprawie trybu i warunków uruchamiania stołówek pracowniczych oraz zwiększania liczby konsumentów w tych stołówkach.

poz. 434 zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego z 23.IV.56 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

W Nr 37 z 16.V.56 r. **poz. 440** zarządzenie Nr 114 Prezesa Rady Ministrów z 9.V.56 r. w sprawie właściwości Państwowej Komisji Cen w zakresie ustalania taryf i opłat za usługi rzemieślnicze świadczone ludności.

W Nr 38 z 18.V.56 r. **poz. 443** zarządzenie Nr 113 Prezesa Rady Ministrów z 8.V.56 r. w sprawie urlopów pracowniczych na kształcenie się na zaocznych studiach nauczycielskich.

poz. 446 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 30.IV.56 r. w sprawie zgłaszania wydobycia i demontażu nie eksploatowanych kabli i przewodów.

poz. 448 zarządzenie Ministra Finansów z 4.V.56 r. zmieniające zarządzenie z 20.II.53 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych.

poz. 449 zarządzenie Ministrów Finansów oraz Transportu Drogowego i Lotniczego z 10.V.56 r. w sprawie finansowania w roku 1956 kapitalnych remontów pojazdów samochodowych dokonywanych w drodze wymiany i naprawy głównej zespołów.

poz. 453 zarządzenie Ministra Zdrowia z 17.IV.56 r. w sprawie gospodarowania butelkami (fiolkami) po niektórych lekach.

poz. 454 obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 14.V.56 r. o sprostowaniu błędu w uchwale Nr 190 Rady Ministrów z 16.IV.56 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń najniżej zarabiających pracowników.

W Nr 40 z 25.V.56 r. **poz. 509** zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 11.V.56 r. zmieniające zarządzenie z 2.V.51 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych.

poz. 510 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 15.V.56 r. zmieniające zarządzenie z 11.I.52 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym.

poz. 512 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 22.III.56 r. w sprawie zasad sfinansowania działalności inwestycyjnej spółdzielni mieszkaniowych, prowadzonej w ramach planów inwestycyjnych 1953 i 1954 r. w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

poz. 513 zarządzenie Ministra Finansów z 12.IV.56 r. zmieniające zarządzenie z 12.IV.52 r. w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych.

poz. 514 zarządzenie Ministra Energetyki z 9.V.56 r. w sprawie dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia rejestracji oraz badań odbiorczych dźwigów i innych urządzeń dźwignicowych oraz terminów wykonania tej dokumentacji.

W Nr 41 z 26.V.56 r. **poz. 519** zarządzenie Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z 11.V.56 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu realizowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji.

poz. 520 zarządzenie Ministra Finansów z 10.V.56 r. w sprawie zasad i trybu akumulowania i rozliczania amortyzacji i wpływów z likwidacji środków trwałych przeznaczonych na finansowanie inwestycji limitowych przedsiębiorstw państwowych.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 118

z 18.V.56 r. L. dz. GM/3/182/56 zmieniające zarządzenie Nr 80 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 31.III.56 r. w sprawie powołania w Ministerstwie Zespołu Oceny Projektów Inwestycji.

Zarządzenie Ministra Nr 121

z 21.V.56 r. L. dz. ZZR-DO-1-IV-20/56 w sprawie podwyżki wynagrodzeń najniżej zarabiających pracowników w pomocniczych gospodarstwach rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Zarządzenie Ministra Nr 124

z 1.VI.56 r. L. dz. GM/3/2445/56 w sprawie powołania Komisji Resortowej dla odbioru budynków mieszkalnych wielkopłytowych w Poznaniu przy ul. Parkowej Nr 5/11.

Zarządzenie Ministra Nr 125

z 1.VI.56 r. L. dz. GM/3/2485/56 w sprawie powołania Komisji Resortowej dla odbioru części biurowej budynku mieszkalno-biurowego w Warszawie — Grochów II cz. III Bl. B.

Zarządzenie Ministra Nr 127

z 9.VI.56 r. L. dz. ZP/3/56 w sprawie zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno biurowych zatrudnionych w Centrali Zaopatrzenia Budownictwa Wojskowego Nr 5.

Zarządzenie Ministrów Budownictwa Miast i Osiedli i Budownictwa Przemysłowego

z 9.VI.56 r. w sprawie przekazania bazy transportowej w Oświęcimiu Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego Jaworznicko- Oświęcimskiego.

Zarządzenie Ministrów Budownictwa Miast i Osiedli i Budownictwa Przemysłowego

z 9.VI.56 r. w sprawie przekazania części bazy transportowej Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego Nowa Huta.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 33

z 21.V.56 r. L. dz. TE/3/2749/56 w sprawie stosowania żużla paleniskowego i wielkopiecowego do produkcji pustaków i bloków ściennych żużlo-betonowych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 34

z 22.V.56 r. L.dz. GM/3/2403/56 w sprawie wcześniejszego rozpoczynania pracy w okresie letnim.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie. Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli —Zarząd Administracyjno-Gospodarczy. Nr 1529-91-134, część 6. Dział 5. Rozdział 19, wpływy z wydawnictw.

Cena 2 zł 50 gr.

Drukarnia Akcydensowa., W-wa. Tamka 3. 3500. Zam 1181 z dnia 18.VI.56 r. Podpis do druku 18.VII.56 r. Druk ukończono 21.VII.56 r. Obj. 1¼ ark. druk. Pap. gazet. A1/50 g. B-7-26904.

ODBIORCA: **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.**